

КОМИТЕТЪТ ЗА ЗАЩИТА НА РУСЕ И ПРОТЕСТИТЕ НА МАЙКИТЕ: ИНТЕРПРЕТАЦИИ И ИДЕОЛОГИЧЕСКИ ИМПЛИКАЦИИ

Ива Куюмджиева

Има известен брой символни дати и събития, които формират митологическия исторически разказ за „падането“ на социализма и „прехода“ към демокрация. Безспорно, датата 10 ноември 1989 г. остава със статут на символна граница между две политически системи, а създаването на Обществения комитет за защита на Русе през март 1988 година може да се определи и като едно от събитията-символи, маркирано от множество интерпретации за края на социализма и т.нар. преход в България като символ на еманципацията на българските интелектуалци.

Тук и сега обаче ще анализираме проблема как интерпретациите за едно такова събитие-символ, какъвто е Комитетът за защита на Русе, стават част не само от митично-историческия разказ за прехода, но и за формиране на комплекс от символни ресурси за подхранване на **актуално функционираща митотворческа система**, която в съвременната ситуация експлоатира взаимодействията във фигурата „екология – интелектуалци – общество“. В този смисъл може да се каже, че съвременните екологични движения и кампании актуализират и интерпретират именно взаимодействията между конструктите в тази система, без обезателно да се позовават на митичното събитие Комитет за защита на Русе като на исторически реконструиран символ-прототип. Една такава деконструкция на всяко едно от понятията може да покаже и принципите, но и механизмите на тяхното системно действие в контекста на по-общата система на съвременния капитализъм.

Комитетът за защита на Русе: образи и модели за интерпретация

Чрез съвременните медийни рефлексии е създаден амбивалентен образ на Русенския комитет като събитие-символ на дисидентските прояви в България: от героизацията като „кулминационна точка на едно събуждане на бъдещото свободно

гражданско общество”¹ до уточнението, че това е било „само за една нощ”², защото организацията на Комитета и монополизирането на паметта върху събитията са вторично присвоени от агенти на Държавна сигурност (каквито са разкритите по-късно лидери на Комитета – Петко Симеонов, Христо Смоленов, Стефан Гайтанджиев), имащи за поставена цел да укротят съпротивителния потенциал на начинанието, но и многобройни непосредователни фигури, които са отстъпили пред оказания им репресивен натиск³. Всъщност, публично лансираните медийните образи имат своите особени корелации тъкмо в полето на научни интерпретации за събитията от края на социализма и за ролята на интелигенцията в тях.

Могат да се систематизират поне няколко модела на **научни интерпретации**, които позволяват визията за създаването на Комитета за защита на Русе да се извежда в публичното пространство като знакова проява на обществена активност на българските интелектуалци, която се превръща и в символ на прехода.

Искра Баева и Евгения Калинова⁴ например артикулират една носталгия по неслучилата се „правилна” демократична промяна и по загубата на позиции на интелектуалците след дисидентските прояви от края на 80-те и началото на 90-те като търсят обяснение за провала в доминация на екзогенни фактори в българската история, довели до налагане на днешната капиталистическа система у нас.

В редица свои работи Васил Проданов, обаче, разглежда интелектуалците като ключов фактор и основни виновници за разрушаване на социалистическата система, но и за всички злини, произтичащи от и след това – „звезден миг на интелектуалците”⁵ за подриване на идеологическите и ценностни основания на социалистическата икономическа система, което според него

¹ Мишев, Г. Русенският комитет. Omda.bg.

² Петрова, М. 2018б. Нагледен урок по фалшифициране на историята.

³ Петрова, М. 2018а: <https://toest.bg/rusenskiyat-komitet/>

⁴ Баева, И., Е. Калинова 2000. Българските прехода. С., „Тилия”.

⁵ Проданов, В. Теория на българския преход. С., „Захари Стоянов”, сс. 490-516 и др.

разчиства пътя за установяване на критикуваният от него периферен, грабителски и т.н. капитализъм.

В съгласие с концептуалната рамка за тоталитаризма, очертана от И. Знеполски в „История на НРБ“⁶, дисидентските прояви се рефлектирани като част от подмяната на демократично-пазарно-капиталистически настроените интелектуалци с „перестройчици“, оказвали се внедрени агенти на властта. Изводите са, че тази подмяна води до загуба на автентичния либерален проект за гражданско общество в България. Развитието на тази концептуална рамка, интерпретираща отношенията „власт-интелектуалци-общество“ през концепцията за неограничените манипулативни възможности на тоталитаризма, е продължено и в публикациите на Знеполски от последните години: Как се променят нещата. От инциденти до голямото събитие. Истории с философи и историци (2016), Историкът и множественото минало (2017).

Това са два интерпретативни модела, представителни за различни и допълващи се интерпретативни схеми, защото участват в ре/конструиране на съвременното (митично) понятие за фигурата „екология – интелектуалци – общество“ в корелация със съответни системи от понятия за политическа система, общество и социални взаимодействия: доколкото анализират, поставят и под въпрос ролята на интелектуалеца във връзка с процесите на разпадането на социалистическата система, т. нар. преход. Въпреки че темата за екологията в цитираните изследвания е маргинална, ролята на Комитета за защита на Русе е разглеждана като дисидентска, а не като природозащитна организация, може да се каже, че се отварят пространства (историческо, социокултурно, политическо) и за функциониране на взаимовръзките, а пък и за интеграция на понятията.

⁶ Срав.: Знеполски, И. 2009. Тоталитаризмът – из историята на един незавършен дебат. // История на Народна република България. Режимът и обществото. С., Институт за изследване на близкото минало, „Сиела“, сс. 29-90.

Системата на мита на Ролан Барт като инструмент за деконструкция

Известно е, че методологическата фигура на системата на мита на Р. Барт „илюстрира“ в дисциплинарното поле на структуралистката лингвистика механизъм, чрез които деполитизацията, деисторизацията и деконтекстуализацията на знаци-понятия стават основа за изграждане на митологични системи с голяма манипулативна сила и ефективност. При тях случайното (непреднамерено) конструиране на връзките „означаемо – означаващо“, характерно за естествения език (по Сосюр), е заменено с механизми за властово конструиране на образи-послания. Един такъв образ е и този на екологията.

Според много дефиниции в съвременни енциклопедии, **екологията като наука** изучава системните взаимодействия на организмите със заобикалящата ги среда и помежду им. (Biology Dictionary) Дефиницията на енциклопедия Британика добавя към това и изучаването на социалните и политически последици от човешката намеса. В случая митизирането на понятието „**екология**“ е на първо място кражба от научния език. Барт неслучайно сочи, че „митът е открадната и възвърната реч“⁷. Научната област екология се представя като интегрирана в движения за опазване на природата и, привидно неусетно, самото понятие „екология“ става синоним на активности за защита на околната среда. Това отмества фокуса от стандартния изследователски процес към натурализирането на конструкта „човек – природа“, с което се подменя процесът на формирането на същия този конструкт в социалните и природните науки. Когато екологичните движения се представят като природозащитни каузи, изобщо не се отчита обстоятелството, че благодарение на *кражбата* тези движения по необходимост се схващат като възможни единствено когато „природата“ се схваща като вече тежко увредена: излиза, че в противен случай науката екология няма никакво реално, практическо основание да съществува. Този масов образ на екологията е наложен и от „зелените“ движения през 70-те.

⁷ Bart, R. 1993: p. 60.

Каузата се приема автоматично като деполитизирана, а затова и като обединяваща, но и *правилна*. Използват се метафори като опазване, закрила, защита и т.н. Всъщност екологичните движения не отчитат, че са жертва на откраднатата от хуманитарните науки хипотеза за природата като хармония⁸, която абстрактната човешка дейност (а не обществените отношения) ни е отнела.

Събитието – обединяване на стотици български интелектуалци от сферите на киното, изобразителните изкуства, философията, социологията и др. в протест срещу обгазяването на Русе и бездействието на българските власти, се оказва заредено и с мощен символен ресурс, защото позволява да бъде мобилизирано действието на няколко ключови конструкта и от взаимодействието им като система от понятия, осигуряващи ресурси за обхват върху политико-идеологическите и социални импликации на темата за екологията като опазване и защита едновременно на природата, обществото, ценностите. Метафорите за опазването лансират един привлекателен образ на екологията като политически проект за еманципация на обществото чрез достъпни и легитимни ресурси на статуквото на функциониращата система от властови отношения. Нови и все по-актуални образи на идеята, че обществото и излъчени от него лидерски фигури – учени, представители на хуманитарната интелигенция, артисти и други – имат потенциала да упражнят реално влияние върху обществено-политическото развитие, когато то, подобно на „природата“, се намира в кризисно състояние, и да се превърнат в авангард на спонтанното движение (протеста на майките). „В България традициите на екологичната съпротива започнаха от хуманистичната борба. От хуманистична нагласа на тези 600 души участниците в комитета“, казва философът Христо Смоленов (Русенският комитет... 2018). Но така „интелектуалци“ също се оказва деполитизирано и деисторизирано понятие – „митът е деполитизирана реч“⁹, необвързано с идеологически намеси и лична корист, заради което и разобличителният патос в статиите на режисьора-основател на Комитета М. Петрова се

⁸ Във филма *Examined Life* Славой Жижек говори за природата като за серия от катастрофи.

⁹ Барт, Р. 1991. Въображението на знака. С., „Народна култура“, с. 77.

оказва опасно демитологизиращ и дори не бива допуснат до първата семиологична система на мита, която Барт нарича „език-обект“, или „езикът, който митът взема, за да изгради собствената си система“¹⁰: засегнатите лица и/или техните близки дори не коментират статиите в нейния блог, публичното пространство избягва да ги допусне в себе си, освен относително маргинални медии като „Фронтално“ и „Тоест“. Двете изчистени фигури („интелектуалци“ и „екология“) се свързват чрез общата за цялото общество кауза. В случая актуалността и ефективността за формиране на рефлексия на днешния ден чрез това събитие идва от актуалната конструкция на понятието за (гражданско) общество. По този начин втората семиологична система (по Барт – метаезикът, или самият мит) изразява съотношението между означаващото (комитет от интелектуалци се бори против екологичното замърсяване на един град) и означаемото (деполитизирана и деидеологизирана гражданска доблест против политически ангажираното правителство, което в името на Варшавския договор извършва предателство към собствения си народ). А тук, както добавя и Барт, е особено важно „присъствието на означаемото посредством означаващото“¹¹, а именно – значението: гражданското общество единствено е в състояние да спаси природата от мръсните ръце на политиката в случаи, когато живеем в „тоталитарно общество“, „мафиотска държава“ (все образи на деформациите на политическото), а не в масово жадуваната и очакваната „нормална държава“.

Действия на системата на мита

Ако се обобщи, че съвременният мит е комплекс от самоорганизиращи се метасистеми, позволяващи сложни надграждания от второ и трето ниво, може да се каже, че те функционират не като прикриват съществуващите отношения на господство, а като актуализират постоянно и по „креативен“ начин възможностите за изграждане на връзки между техните привлекателни образи. Затова съществена част от медийния и академичния де-

¹⁰ Пак там, с. 49.

¹¹ Пак там, с. 51.

бат за значението на Русенският комитет е именно „състоянието“, в което се намира развитието на гражданското общество, което също се нуждае от защита, тъй като се представя като залог за демокрация. А по този начин се активира и семиологична система от трето ниво – потенциалът за идеологическа употреба на „Русенския комитет“ като значение по подразбиране при всеки „екологически“ казус, тъй като осигурява структура на митичен разказ за подразбираща се еманципация при опазване на природата от властови аспирации и икономически злоупотреби. „Комитетът“ може да служи и като универсално-прескриптивно значение, трансформиращо се от езиков в мисловен интерпретативен инструмент за всяка „гражданска“ кауза в „екологията“. За целта „формата трябва непрекъснато има възможност да пусне корени в смисъла и да се запазва с природа от него“¹²; в случая актуалността и ефективността за формирането на рефлексия в днешния ден чрез това събитие идва от актуализациите на политическо и властово реконструиране на понятието за (гражданско) общество, което може да се разглежда като динамичен и динамизиращ елемент от разглежданата система на мита. Преди дни бе открита Юбилейна изложба на ДАА и организирана академична дискусия, която преутвърди триобразната фигура в светлината на подменената „екология“: „Всички тези събития, известни като Русенския случай, бяха определени в дискусията като емблематично начало на осъзнато гражданско движение за *защита на естествените права* (курсивът мой – И.К.) на хората“¹³. Произвежда се и публичен образ на протестите, който обаче придобива своята универсална приложимост, а и става част от системното единство, благодарение на „богатството“ от неговите конкретни импликации, но също и от локалните му историко-реконструктивни интерпретации.

Да спасим Пирин. Страницата на Международната кампания „Спаси Пирин“, организирана от WWF, а и страницата на българска фондация „Биоразнообразие“, са по бартовски визуа-

¹² Пак там, с. 52.

¹³ За правото на въздух и живот... 2018; Изложбата... 2018.

лизиран пример.¹⁴ Там виждаме снимка със зимна планина и надпис: Пирин: домът на Байкушевата мюра е застрашен от сечи и строежи (големи букви) – По-долу, с по-малки букви е написано: „Заедно можем да опазим Пирин, сериозно застрашен от стопански сечи и нови строежи.“ Отново е налице инструментално подменената теза за хармоничната природа с алюзията за опасността от нейното унищожение, която пък е и привидно деполитизирана.¹⁵

На сайта на „Зелените“ виждаме хипотеза за българскостта на зеленото, което е „природата“, присъствието в „националния ни флаг“, „българския език“, фолклора, „за българите зелените теми са близо до сърцето“... Каузата е вдъхновена от протестите на „русенските майки“ и създаването на „активното гражданско ядро“. Екогласност, организираше софийските протести, довели до „преждевременния край на тоталитарния режим“, като русенският „инцидент“, е „крайгълен камък за формиране на екосъзнанието на нацията“.¹⁶ Комитетът не е споменат, но Университетският клуб за екология и устойчиво развитие е представен като успешна организация на млади интелектуалци в рамките на Натура 2000, което възпроизвежда и мита за ролята на Комитета.

Когато се прави директен паралел между протестите на русенските майки срещу мръсния въздух от 1988 и 2018 г. и е упоменато създаването на Комитета, наред с повтарянето на тезата за протестите, като основен фактор за политическата промяна и утвърждаването, виждаме и алюзия за агитиране за нова промяна: „В момента замърсяването идва от нашата държава... Ве-

¹⁴ <http://bbf.biodiversity.bg/bg/Mezhdunarodna-kampaniya-Spasi-Pirin-organizirana-ot-WWF.p1849-y>.

¹⁵ Пирин: домът на Байкушевата мюра, е застрашен от сечи и строежи
<https://campaign.panda.org/co/pirin-bg>

¹⁶ Давид срещу Голиат, опазването на българския Национален парк „Пирин“. 2018. European Greens
<https://europeangreens.eu/news/%D0%B4%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D0%B4-%D1%81%D1%80%D0%B5%D1%89%D1%83-%D0%B3%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D0%B0%D1%82-%D0%BE%D0%BF%D0%B0%D0%B7%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F-%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BD-%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%BA-%E2%80%9E%D0%BF%D0%B8%D1%80%D0%B8%D0%BD%E2%80%9D>

лина продължава протеста на майка си Веселка, която през 1988 г. участва в събитията, предизвикали една година по-късно и падането на Тодор Живков от власт¹⁷.

Организиран се кампаниите, призоваващи за масови действия за спасяване на Пирин. Няма имена.¹⁸ Пише се, че Протестна мрежа (ПМ) е създадена през 2013 г. при протестите срещу правителството на Орешарски (тогава тя става и авангард на гражданските протести). Няма имена на хора и организации, които са обединени, само се споменават „социалните мрежи“. Единственото име на организация е *За да остане природата в България*.¹⁹

Ето я динамиката на конструкта „гражданско общество“ (консолидира се през клишетата като „против олигархията“, „против мафията“), който е представен като очевидно разполагащ с толкова мощни структури, сякаш те работят от само себе си. Безличното адресиране на посланията, зад чието формулиране стоят универсализирани образи на гражданското общество, напомня за една друга метасистема – тази на идеологическите апарати на Алтюсер, които са придобили огромна мощ за задействане на интерпелацията, така че стотици и хиляди хора „маршируват сами“, включвайки се във виртуалните игри на образи и послания.

Кампаниите се оказват мощен инструмент за реклама на конкретни начинания и стоки (от тениски „Спаси Пирин“ и информационни видеа до прикрито ангажиране с политически каузи). Но още Славой Жижек категорично отбелязва, че екологическите протести срещу безпощадната капиталистическа експлоатация на природните ресурси могат да превърнат тези ресурси в стоки чрез рекламирането на екологични продукти, а и със здравословен начин на живот.²⁰

Този анализ позволява да бъде насочено вниманието към възможностите на така обобщената система лесно и бързо да

¹⁷ Протестите за чист въздух в Русе с 30-годишна история. Факти БГ, 10 Ноември 2018 г.

<https://fakti.bg/bulgaria/342320-protstitute-za-chist-vazduh-v-ruse-s-30-godishna-istoria>

¹⁸ Да спасим Пирин. (Протестна мрежа): <https://www.protestnamreja.bg/da-spasim-pirin/>

¹⁹ <http://forthenature.org/members>.

²⁰ Жижек, С. 2006, с. 41.

подрива ефективността на значими за обществото екологични каузи в днешния ден като кампанията Save Pirin. Митичната сила идва оттам, че се задейства механизъм, осигуряващ условия за лесна политическа де/легитимация на екологичните каузи, а „ние се лутаме непрестанно между обекта и демистификацията му и не можем да предадем целостта му: защото, когато проникваме в обекта, ние го освобождаваме, но го разрушаваме; а ако му оставим същината, го запазваме, но го връщаме също толкова мистифициран“²¹. Звената от системата на мита са взаимнозаменяеми без това да нарушава системното действие – производство на образи за социална консумация, подриващи възможностите за действие и водещи до бързо рециклиране на каузите и подмяна на проблемите. Образните послания на кампанията и нейните медийни интерпретации са актуални примери за лесно девалвиране на екологични каузи, които колкото лесно и бързо събират социална енергия за протест, толкова и бързо я губят, оставащи във виртуалното пространство и на симулакруми, които обаче са и без видими резултати в материалната реалност.

Цитирана и ползвана библиография

Zizek, S. 2008. Nature and its Discontents. SubStance, Issue 117 (Volume 37, Number 3), 2008, pp. 37-72 (Article)

Баева, И., Калинова, Е. 2000. Българските преходи. С., „Тилиа“, 320 с.

Барт, Р. 1991. Въображението на знака. „Народна култура“, 584 с.

Давид срещу Голиат: опазването на българския Национален парк „Пирин“. European Greens

<https://europeangreens.eu/news/%D0%B4%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D0%B4-%D1%81%D1%80%D0%B5%D1%89%D1%83-%D0%B3%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D0%B0%D1%82-%D0%BE%D0%BF%D0%B0%D0%B7%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE-%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B8%D1%8F->

²¹ Барт, Р. 1991. Въображението на знака. „Народна култура“, с. 93.

%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BD-%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%BA-

%E2%80%9E%D0%BF%D0%B8%D1%80%D0%B8%D0%BD%E2%80%9D

За правото на въздух и живот - 30 години от протестите срещу обгазяването на Русе. – В: Дневник, 18 ноември 2018.

https://www.dnevnik.bg/bulgaria/2018/11/16/3347236_zapravoto_na_vuzduh_i_jivot_-_30_godini_ot_protestite/

Знеполски, И. 2009. Тоталитаризмът – из историята на един незавършен дебат. // История на Народна република България. Режимът и обществото. С., Институт за изследване на близкото минало, „Сиела“, сс. 29-90.

Изложбата „Зараждането на гражданското общество в България“ и кръгла маса на същата тема с участието на известни български учени и журналисти в ДАА. 14.11.2018, ДАА,

<https://www.archives.government.bg/news-1-1269->

%D0%98%D0%B7%D0%BB%D0%BE%D0%B6%D0%B1%D0%B0%D1%82%D0%B0%20%E2%80%9E%D0%97%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE%20%D0%BD%D0%B0%20%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%BE%D1%82%D0%BE%20%D0%BE%D0%B1%D1%89%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%20%D0%B2%20%D0%91%D1%8A%D0%B8%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%8F%E2%80%9C%20%D0%B8%20%D0%BA

Как е създаден Общественият комитет за екологична защита на Русе? Фрон- тално, 14 ноември 2018.

<http://frontalno.com/%D0%BA%D0%B0%D0%BA-%D0%B5->

%D1%81%D1%8A%D0%B7%D0%B4%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D0%BD-

%D0%BE%D0%B1%D1%89%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F%D1%82-

%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82-%D0%B7/

Международна кампания „Спаси Пирин“, организирана от WWF. Българска федерация по биоразнообразие,

<http://bbf.biodiversity.bg/bg/Mezhdunarodna-kampaniya-Spasi-Pirin-organizirana-ot-WWF.p1849-y>

Мишев, Г. Русенският комитет. Omda.bg,

http://www.omda.bg/public/biblioteka/kalin_yosifov/nachaloto_na_sds_rusenski_komitet_novo.htm

Петрова, М. 2018 (Петрова 2018a). Тоест, <https://toest.bg/rusenskiyat-komitet/>

Петрова, М. 2018 (Петрова 2018b). Нагледен урок по фалшифициране на историята

<https://malinapetrova.com/blog/1799>

Пирин: домът на Байкушевата мюра, е застрашен от сечи и строежи

<https://campaign.panda.org/co/pirin-bg>

Проданов, В. 2012. Теория на българския преход. С., „Захарий Стоянов“.

Протестите за чист въздух в Русе с 30-годишна история. Факти БГ, 10 Ноември 2018 г.

<https://fakti.bg/bulgaria/342320-protestite-za-chist-vazduh-v-ruse-s-30-godishna-istoria>

Русенският комитет за екологична защита беше като буря в страната. Дунав Мост, 8 март 2018. <https://www.dunavmost.com/novini/rusenskiyat-komit-et-za-ekologichna-zashtita-beshe-kato-burya-v-stranata>

Славой Жижек: неизвестно известно реклами. Рекламные Идеи, № 6/2006: 37-43.

Сайтът на кампанията <https://campaign.panda.org/co/pirin-bg> съдържа визия, която призовава да напишеш писмо. Снимка със зимна планина и надпис : Пирин: домът на Байкушевата мюра, е застрашен от сечи и строежи (големи букви) – По-долу, по-малки букви. „Заедно можем да опазим Пирин, сериозно застрашен от стопански сечи и нови строежи.“

„Отбележете поотделно действията, за които призовават министър-председателя на България“ и срещу тях пак големи букви „Вие сте на ход“. Под надписа има формуляр за изпращане на писмо.

„Резултатите : Благодарение на кампанията „Спаси Пирин“ над 100 000 души в рамките на 6 месеца изпратиха директно съобщение на българския премиер Бойко Борисов да спре унищожителния проектоплан за управление на Национален парк Пирин, който включва увеличение с 12,5 пъти на площите, на които е разрешено застрояване и на практика промишлени сечи върху 60% от територията му. Първите 100 000 подписа вече са връчени“.

„Стотици българи от цял свят се снимаха до известни забележителности с надпис #SavePirin. Кампанията беше подкрепена от всички европейски организации на WWF, от CEEWEB, Коалиция „За да остане природа“ и др. Кампанията включваше разпространение на информационни видеа, снимки с послания, послания за Фейсбук, тениски „Спаси Пирин“ и др. Информационните видеа на „Спаси Пирин“ достигнаха до над 2 милиона души в цял свят. Кампанията продължава и в настоящия момент - до окончателното връщане на проектоплана за управление и запазването на природната стойност на Национален парк Пирин“.